ANUL XXII. Seria II — No. 593 4 pagini 5 LEI C. ANULAT Miercuri 10 Iunie 1942

GAZETA SPORTURILOR

Birourile: Str. Inginer Anghel Saligny No. 2 Bucureşti

Direcţia şi Ad-ţia 3.26.60
Telefoane: Secretariat . . 5.91.86
Provincia . . . 5.91.86
Tipografia . . . 3.26.60

Prim Redactor N. Papagheorghe

ABONAMENTE
1 an . . . . . Lei 1200
6 luni . . . . . „ 600
Autorităţi, Instituţii, cluburi: 3000 lei

Proprietar: S. A. GAZETA SPORTURILOR
Inscris Trib. Ilfov sub Nr. 282/938
Administrator Delegat Al. Iliescu

PENTRU BOX

Momentul sportiv actual este un moment pugilistic.

Baxul s'a ridicat din nou peste barierele proprii fâşnind peste toate celelalte popularităţi şi preferinţe, spre marele ideal al sufragiilor totale...

Acest moment trebue sesizat, înţeles, fructificat.

Care sunt condiţiunile pentru ca pugilismul să-şi poată deschide o epocă de prosperitate şi de glorie. Credem că spunând: dispoziţie din partea publicului, organizări multe şi valori proaspete afirmate ca talente de dimensiuni excepţionale, am spus totul.

Dispoziţia publicului pentru box există. Ea s'a manifestat strălucit din Ianuarie până astăzi — cu toate că nu toate reuniunile au fost bine întocmite, toţi pugiliştii pregătiţi şi toţi judecătorii puri ca stare de conştiinţă.

Organizări am avut destule. Câteva mari, foarte multe mici. O singură Duminică — acea trecută — fără program pugilistic, a produs în public un gol mare cât o melancolie.

Talente excepţionale, afirmate recent. Vom numi câteva. Cert este: le avem.

Lucian Popescu a însemnat deschiderea unei epoci de mare emulaţie în boxul românesc — iar astăzi, după atâţia ani, boxul nostru are din nou prilejul să înfrângă legile unui destin limitat la graniţele ţării. Lucian Popescu n'a părăsit încă lupta lui europeană dar acum nu mai este singur.

Un nou an 1930 poate fi reediiat.

Ne gândim la câteva mari talente care pot păşi — ca şi adolescentul Lucian Popescu de acum 12 ani — în marea horă a ambiţiilor continentale.

Ii ştim cu toţii pe aceşti mici ambasadori viitori ai mândriei noastre pugilistice. Sunt: Ion Chiriac, Constantin Lăzăreanu, Costel Stănescu şi Ştefan Bogdan.

Ion Chiriac, învingător clar al lui Panaitescu Zigotto (fost la rându-i victorios asupra ex-campionului mondial Valentin Angelman, într'o epocă de prosperitate a francezului) el poate înfrunta şi învinge pe Enricco Urbinatti, campionul Europei la categoria muscă!

Aceiaş ispravă o poate reuşi puncheurul acesta imbatabil şi extraordinar care e Constantin Lăzăreanu, cu deosebire că el poate smulge chiar titlul continental la «cocoş».

Pe Costel Stănescu îl vedem triumfător, la Bucureşti, asupra lui Bondavalli — dacă mâinile lui Lucian nu se vor vindeca pentru ca să anuleze, ele singure, rezultatul dela Reggio D'Emilia.

In sfârşit, Bondavalli mai poate fi bătut la Bucureşti de către admirabilul Ştefan Bogdan — care, prin fluctuaţiile, sale posibile de greutate ar fi capabil să-l răstoarne depe tron şi pe Bisterzzo, campionul Europei la categoria uşoară!

Toate acestea nu sunt ipoteze fericite şi iresponsabile, sunt posibilităţi tentante, sunt probabilităţi tehnice care se apropie de certitudine...

Il eliminăm din discuţie pe Lucian Popescu, care are drepturile lui câştigate — şi resurse mereu noui pentru a restabili, la Bucureşti, prerogativele lui europene.

Ne gândim însă la ceilalţi patru.

Ion Chiriac, Constantin Lăzăreanu, Costel Stănescu şi Ştefan Bogdan sunt patru boxeuri capabili să devină vedete continentale.

De lucrul acesta trebue să fim convinşi.

Rândurile noastre de azi vor să fie o invitaţie şi un apel, adresate celor cari pot face să devină realităţi nişte vise fierbinţi care animă astăzi pugilismul românesc.

Federaţia, managerii, boxeurii au cuvântul!

Publicul este gata să ratifice entuziast — de asta nu trebue să se îndoiască nimeni.

ANASTASE IFTIMIE

„CUPA EROILOR"

O competiţie pe trei grupe rezervată grupărilor fruntaşe care nu participă în campionatul de football de răsboiu

Scriam într'un reportaj trecut că federaţia are în proect o nouă competiţie, în afară de campionatul de războiu, competiţie care să fie rezervată celorlalte grupări fruntaşe care nu joacă în campionat.

Din informaţiile pe care le deţinem, rezultă că F. R. F. H. s'a şi fixat asupra acestei competiţiuni, o va organiza în mod cert şi urmează a se disputa paralel cu campionatul de războiu.

Deocamdată ne lipsesc amănuntele. Doar atât am putut smulge oficialilor, că această competiţie va fi dotată cu un trofeu: «CUPA EROILOR» şi că se va disputa pe trei grupe: sud, nord şi vest. In grupele de Sud, nu intră nici-o echipă din Bucureşti, ci numai din provincie: Braşov, Ploeşti, Brăila şi Galaţi.

Semi-finalele Cupei Basarabiei: 210 minute, de joc, cinci goaluri şi doi finalişti feroviari...

Observaţii technice asupra jocurilor de Duminică şi asupra jocului celor patru echipe.—Multe despre C. F. R., Universitatea şi Juventus, prea puţine despre Rapid şi odată bine despre arbitrii

Bogdan driblează, driblează şi până la urmă reuşeşte să se dribleze singur.

Semi-finalele Cupei Basarabiei s'au consumat. Finalişti sunt Rapid şi C. F. R. (T. Severin), adică — ceea ce se prevedea s'a întâmplat — Duminică va fi o finală feroviară.

Cum s'a ajuns la ea?

După 210 minute de joc şi numai 5 goaluri. Ceea ce ar reveni un goal la 42 de minute. Cam puţin, nu?

Dar există o explicaţie: matchul C. F. R. — Juventus — disputat cu prelungiri — s'a terminat cu scor alb (0-0). Şi, după cum s'au comportat cele două linii de atac, echipele puteau juca 420 de minute că tot n'ar fi înscris vreun goal. Şi nota aceasta proastă nu-i pentru CFR, care d'abia debuta — fără pretenţii — într'o categorie superioară, ci pentru jucătorii roş-albaştrii.

In schimb, în jocul Rapid — «U» au fost goaluri destule şi unele din ele puteau fi evitate. Dar aici liniile de atac au fost ca atare: au tras la poartă. Că Rapid a marcat mai multe nu-i de mirare: a fost net mai bun. Dar Universitatea şi-a făcut datoria; mai mult în atac, mai puţin în apărare.

Un debut frumos

Cu conducătorii severineni am stat de vorbă înainte de match şi oamenii, modeşti şi fără pretenţii, ne-au declarat că nu ţintesc victoria, ci numai o impresie frumoasă.

Oaspeţii le-au obţinut pe amândouă.

N'au câştigat pe teren, dar sunt învingători morali ai jocului — după cum s'au comportat — şi prevederile regulamentare le-au dat victoria pe care le-o refuzase proprii lor înaintaşi.

Pentrucă, dacă C. F. R. joacă spectaculos, omogen, într'un cuvânt are o echipă care să ofere spectatorilor un joc plăcut (munca lui Pavlovici a început să dea roade), suferă în schimb de un mare păcat: ineficacitate. Linia de atac, foarte agresivă şi insinuantă, n'a fost în stare să tragă 100-15 shoturi la poartă în 120 minute! Mai mult chiar: singurul care a shotat a fost extremul dreapta Biolan, un jucător neşlefuit şi de redus orizont footballistic, de altfel.

Ori, cu o asemenea înaintare nu numai că nu se poate câştiga, dar nici marca.

Este surprinzătoare această ineficacitate a severinenilor, cu atât mai mult cu cât în jocurile anterioare au înscris mereu. Dar şi explicabilă pentru jocul de Duminică: înaintaşii nu au căutat poarta, ci spectacolul. Poate din dorinţa de a place publicului, dar în acelaş timp a constituit un mare defect. Pe care antrenorul trebue să-l remedieze; altfel C. F. R. riscă să rămână o echipă tip C. A. O. Adică sterilă.

Şi a mai făcut o greşeală C. F. R.: a jucat pe sus, când severinenii ne deau doar că juventiştii sunt mai înalţi şi cu un foarte bun joc de cap. Totuşi, C. F. R. a continuat să joace pe sus, deşi pe jos şi-ar fi putut depăşi adversarul şi ar fi evitat luptele corp la corp, inegale dealtfel şi în avantajul bucureştenilor.

Sunt defecte însă, care pot fi îndreptate cu timpul şi aici Pavlovici trebue să-şi arate calităţile de antrenor. Şi când aceste defecte nu vor mai exista, atunci C. F. R. va putea rivaliza cu oricare altă echipă.

«Şepcile roşii» nu puteau câştiga

In schimb, universitarii clujeni au făcut impresie numai pe jumătate. In prima repriză, cât au avut condiţie, moral şi s'au ţinut de sistem. După pauză au slăbit din toate cele trei puncte de vedere.

Pentrucă, după cum remarcam şi ieri, clujenii au încercat să aplice sistemul în WM, dar n'au reuşit decât atât cât se poate pune pe hârtie, fixând locurile jucătorilor: aceştia s'au plasat ca la carte, dar numai atât. Fundaşii au marcat extremele, Jojea pe Baratky, halfii de margine au jucat la interii adverşi, dublând pe proprii lor interi; centrul înaintaş şi extremele la înălţimea fundaşilor feroviari. Mai departe însă, n'au îndrăznit să meargă în tot matchul. S'au plasat corect, dar n'au jucat după sistem. Şi aceasta se vede din faptul că apărarea a făcut greşeli de neiertat, lăsându mareu descoperite carcul şi poarta, când se ştie că sistemul în WM întăreşte în primul rând apărarea.

E drept că sistemul a fost risipit şi de jocul de vulpoiu al Rapidului.

Şi acum o observaţie lui Boroş, portarul, ale cărui intervenţii sunt

(Continuare în pag. 4-a)

Educaţia soldatului integru

Sportul în armata germană a trebuit să sufere multe schimbări, până ce a găsit linia pe care se menţine astăzi în cadrul serviciului şi în afară de acest cadru. Aceste schimbări au fost totdeauna dictate de necesităţile timpului şi ale trupei. Istoria sportului în armată începe pe la mijlocul secolului trecut. In acea vreme a fost numit ca «Dirigent al institutului central de gimnastică», locotenentul Rothstein. Acest institut forma profesori de sport, civili şi militari. Rothstein a dat studiului cu totul altă direcţie. El a redus gimnastica, contrar gimnasticei germane obişnuite a lui Jahn, la cele mai simple forme de mişcări, a renunţat la toate artistările la aparate şi s'a rezumat strict la gimnastica pură. El învăţase, în cursul unei călătorii prin Suedia, gimnastica suedeză şi a folosit-o pentru a influenţa în primul rând ţinuta soldatului. A făcut deci din gimnastică un mijloc al gimnasticei militare. Acest lucru a trebuit să dea implicit la despărţirea gimnasticei militare de cea civilă. Aşa a luat fiinţă Institutul militar de gimnastică la Berlin, care a rămas până în 1914/18 centrul educaţiei fizice al armatei. Regulamentul prevedea pe lângă gimnastică, pentru ofiţeri scrima sportivă şi pentru subofiţeri scrima cu baioneta.

In această epocă înaintea războiului din 1914/18, mişcarea sportivă a pătruns tot mai adânc în Germania. Ea a răzbătut şi în armata germană şi a înlocuit formele rigide ale gimnasticei germane până atunci. Au luat naştere grupuri de ofiţeri de sport, care se înscriau în cluburi sportive. Se practica mai ales atletismul şi footballul. Ofiţerii se dedicau în mod special pentatlonului. Activităţi entuziaste a lui Reichenau, Pe atunci locotenent, şi care a murit de curând cu gradul de mareşal, ca şi altor ofiţeri, li se datoreşte faptul că au reuşit să câştige trupa pentru sportul modern. Germania tocmai se pregătea pentru jocurile olimpice din 1916, când războiul mondial a pus capăt activităţii. După războiu, armata germană de 100,000 oameni s'a văzut în faţa problemei de a ţine sub continuu control fizic soldaţii de meserie angajaţi, pentru a da astfel celor 12 ani de serviciu variaţia necesară. Noua purtătoare a educaţiei sportive a devenit Şcoala de sport a armatei, construită înainte de războiu la Wünsdorf, lângă Berlin. Ea a preluat tradiţia vechiului institut de gimnastică, a desvoltat însă, conform timpului şi cerinţelor trupei, o linie absolut nouă în educaţia fizică a armatei. Plecând dela ideia că educaţia fizică este o parte principală din educaţia totală a omului, sportul nu mai era văzut ca un mijloc al educaţiei militare ci ca un mijloc de educaţie integrală a omului. După câteva tatonări, s'a renunţat la planul de a ramifica prea mult unele sporturi şi a le pune exclusiv în serviciul infanteristului, cavaleristului sau pionerului, ci s'a fixat fundamental, că educaţia fizică trebue să fie atât de multilaterală şi să activeze atât de adânc asupra soldatului încât el să poată corespunde tuturor cerinţelor fizice şi intelectual-sufleteşti. Ar fi deaceea greşit să se introducă anumite exerciţii pentru anumite trupe. Această parare a dus şi la renunţarea de a face sport în uniformă sau cu montura completă. S'a renunţat în armată la planul de a face sport aplicat. S'a spus cu drept că un soldat bine educat fizicеşte, va putea şi în cazul când va avea de făcut o sforţare mai mare, să-şi împlinească datoria. Este o greşală de a face sport în uniformă, fără să fi creat înainte bazele sportive necesare. Sportul este mijloc de educaţie şi trebuie tratat separat de educaţia militară.

Pe această bază s'a organizat după războiu sportul în armată. Aşa zisele lupte între arme fac parte din instrucţia militară nu din educaţia fizică; aşa spune regulamentul boxului apărut; în 1938

La alegerea sportului în cadrul serviciului, s'a redus chiar în armata de 100.000 oameni totul numai la câteva exerciţii. Următoarele sporturi au fost considerate ca fundamentale în educaţia fizică:

1. Educaţia trupului,
2. Atletismul,
3. Jocuri de echipă (Football, Handball, etc.),
4. Innotul,
5. Boxul.

S'au ales aceste tărâmuri pentru că se credea că ele formează baza cea mai bună pentru împlinirea scopului educaţiei. Educaţia trupului prin gimnastică (gimnastică cu aparate speciale, cu ghiulele, greutăţi rotunde), urmau să disloce, să întărească, să întindă şi să facă mai abil. Atletismul urma să întărească prin alergături, sărituri, aruncături, organele interne, iar jocurile de echipă aveau de scop să desvolte spiritul de luptă şi camaraderia. Insfârşit boxul

(Continuare în pag. 3-a)

Davis a realizat un nou record mondial atletic

NEW-YORK, 8 (Serviciul nostru special).

La New-York, s'a disputat un concurs atletic, ce a ocazionat campionului Statelor Unite. Davis să realizeze un record mondial la 100 yards. Noul record este de 9,3 sec. Vechiul record este deţinut de Wykoff şi Owens cari au realizat timpul de 9.4 secunde.

Jocurile dela Bratislava

In timp ce la Bucureşti se desfăşura unul din acele jocuri de trial inutile şi complectamente lipsite de sens şi de rezultate — aşa cum au fost toate triaturile de până acum, — la Bratislava adversarii noştri dela 21 Iunie jucau un match adevărat în compania echipei Croaţiei.

Slovacii au pierdut — acasă la ei — cu 2-1. Dar poate fi un criteriu pentru noi acest rezultat?

Şi da şi nu.

Nu poate fi pentrucă echipa Croaţiei este de o valoare de netăgăduit, de o valoare aproape continentală, superioară celei a footballului românesc şi slovac. Recent ne-a demonstrat H. A. S. K. Şi nu putem controla sau verifica şansele noastre în jocul cu Slovacia prin linia victoriei croate de Duminică. Superioritatea croaţilor este aceiaş şi faţă de noi şi faţă de slovaci, aceştia din urmă situaţi fiind la acelaş nivel.

Deci, să nu spunem — dacă slovacii au pierdut acasă în faţa croaţilor — că şansele noastre au crescut sau că vom câştiga şi noi.

Din contră, d'abia acum sarcina echipei noastre naţionale va fi mai grea; pentrucă se află după o înfrângere slovacii vor căuta reabilitarea tot pe teren propriu.

Şi aici matchul Croaţia — Slovacia constitue totuşi un criteriu pentru noi.

Pe slovaci i-am văzut la Bucureşti anul trecut şi am putut constata că pe lângă calităţile lor atletice, jocul le este bazat pe technică. Şi jucătorii slovaci majoritatea lor — sunt buni technicieni şi adepţi ai sistemului WM, pe care-l aplică destul de corect. Şi cu aceste arme au luptat şi au pierdut la mare luptă jocul cu Croaţia, ceea ce nu-i deloc anormal, ştiută fiind clasa footballului croat.

Asta să ne intereseze pe noi şi să constitue drept călăuză în formarea echipei noastre naţionale.

Şi o vedem alcătuită — cu lotul disponibil — din jucători care să fie luptători, în primul rând, şi technicieni, pentruca măcar cu aceste calităţi să putem combate cu succes armele slovacilor, protejate şi de avantajul terenului.

K. Y. Z.

In luna Septembrie

Max Schmeling reintră, întâlnind pe Walter Neusel

BERLIN. 8 (Serviciul nostru special).

După o lungă absenţă din ring, campionul european Max Schmeling, reintră, în cursul lunei Septembrie, întâlnind pe redutabilul Walter Neusel, pentru titlul naţional german la toate categoriile.

Matchul se va disputa în «Palatul Sporturilor» din localitate şi va fi completat cu 3 paritde, internaţionale de mare interes.

După „Marele Premiu al Braşovului"

Completări la o cronică

Evenimentul ciclist desfăşurat Duminică mineata pe străzile Braşovului este mutl prea important pentru a nu reveni asupra lui, complectând ceeace, desigur, nu poate fi spus în întregime într'o cronică.

Reuşita spectacolului este un capitol asupra căruia ne-am pronunţat şi, aci, d. ing. Togănel merită laude fără precupeţire, ceeace face d-sa, acolo la Braşov, în domeniul pedalei — fără a mai vorbi de celelalte sporturi — alcătueşte o activitate viguroasă; un bogat program propagandistic în slujba unui sport prea puţin stimat la noi, sport care, însă ori decâte ori, are prilejul s'o dovedească, entuziasmează publicul, aşa cum s'a petrecut cu două zile în urmă, în burgul dela poalele Tâmpei, pe străzile căruia peste 6000 spectatori au aclamat entuziast eroii unei dispute mai mult decât atractive. Pasionante chiar.

Victoria braşovenilor este o reabilitare binevenită pentru «U. A. B.», dar ea lasă deschisă perspectiva unei revanşe care se cere neapărat disputată. De altfel d. av. Lică Negrescu, dela «Metropola» a cerut acest fapt, data competiţiei fiind hotărâtă pentru 2 August, pe acelaş traseu şi acelaş număr de ture. E o revanşă în toată accepţiunea cuvântului, la care bucureştenii au tot drept.

Echipele lor au prezentat o notă eterogenă. Fiecare echipă a avut unul sau doi componenţi de valoare dar restul cu mult sub nivelul cerut pentru victorie. Motivele sunt multiple. Elementele sub arme, uniori neexperimentaţi, echipe improvizate, iată motive care atenuează înfrângerea într'un fel oarecare. S'au, mai exact, poate fi o explicaţie technică necesară, care, însă, n'are deloc intenţia de a micşora meritul «uabiştilor». Aceştia au avut o formaţie omogenă, cu acţiuni legate, bine dirijate. Şi, fatal, ţinând seamă de valorile pestriţe ale musafirilor victoria nu le putea scăpa.

Bucureştenii au avut individualităţi bune ca Silivestru, Hrenciuc, Crohodaru, Marin Niculescu, dar fiecare se epuiza inutil, în câte o echipă, întrucât colaboratorii lor nu corespundeau şi, pe deasupra, au survenit şi neajunsuri materiale: Rezumând, victoria categorică a «U. A. B»-ului — prin care acesta înscrie în calendarul său bogat în isprăvi meritorii încă o pagină frumoasă — este un ghimpe înfipt în ambiţia şi prestigiul şifonat al vedetelor bucureştene.

Revanşa dela 2 August, în regia «Metropolei» este cât se poate de bine inspirată.

— em. i. —

Seria marilor reuniuni pugilistice, continuă...

Trei campionate naţionale profesioniste, şi patru matchuri amatoare pe programul galei de box dela 21 Iunie a. c.

Desigur că cel mai mare eveniment pugilistic al sezonului va fi constituit din grandioasa reuniune organizată de grupările C. F. R.-Bucureşti şi Gloria C. F. R.-Galaţi, în dimineaţa zilei de 21 crt., pe stadionul Giuleşti.

Cele trei campionate naţionale profesioniste cari se dispută în cadrul acestei reuniuni, ar putea figura fiecare în parte, cap de afiş, al oricărei reuniuni.

REVANŞA DOCULESCU — CIONOIU...

... se dispută în «vedeta» acestei reuniuni şi în joc va fi titlul naţional mijlociu, titlu pe care până deunăzi l-a deţinut pribeagul Milică Teodorescu, şi pe care faţa lui Cionoiu, după un match apoi Doculescu l-a câştigat în a cărui decizie îl nedreptăţea pe «ceferist». Cu gândul revanşei, grupările feroviare organizatoare au perfectat matchul acesta.

Va reuşi Cionoiu să-şi ia această revanşă?

O ALTA REVANŞA PASIONANTA...

... e cea dintre VASILE PANA şi GHEORGHE GEORGESCU, match în care titlul naţional semi-greu deţinut de ultimul va fi pus în joc. Cine a văzut dramaticul match care a avut loc toamna trecută, între aceşti boxeuri, îşi poate da seama la ce match vor asista de astădată...

CEI MAI BUNI COCOŞI ROMANI, «INTRE EI»...

Al treilea match de campionat se va disputa între consacraţii SANDU ION şi DUMITRU PANAITESCU-ZIGOTTO, pentru titlul naţional cocoş, care actualmente este vacant.

Cei mai buni «cocoşi» români,

VASILE PANA

vor prilejui desigur o dispută de zile mari, un match care va fi o încântare a ochiului.

PATRU MATCHURI AMATOARE...

... cari vor aduce în ring şi câţiva elevi ai grupării gălăţene Gloria CFR, vor completa programul acestei groandioase manifestaţii pugilistice asupra căreea vom reveni la timp cu amănunte.